

บทเรียนที่ 7 - น้ำท่วมครั้งใหญ่

ซึ่งเป็นกลิ่นที่พระยาห์เวห์พอใจมาก พระองค์จึงพูดกับตัวเองว่า “เราจะไม่สาปแช่งแผ่นดินโลกนี้อีกต่อไป เพราะเห็นแก่มนุษย์ มนุษย์นั้นมีความคิดชั่วร้ายตั้งแต่เด็กแล้ว ดังนั้นเราจะไม่วันทำลายสิ่งที่มีชีวิตทั้งหมดอย่างที่เราได้ทำไปแล้วนั้นอีก

ปฐมกาล 8:21 ERV

ข้อพระคัมภีร์

ปฐมกาล 8:15-22

วัตถุประสงค์ของบทเรียน: สอนให้รู้ว่าเราควรจะติดตามพระเจ้าผู้นำของเรา และพระพรของพระเจ้าก็จะตามมา

พระเจ้าบอกให้โนอาห์นำภรรยา ลูกชายทั้งสามคนรวมทั้งภรรยาของพวกเขาเข้าไปในเรือ รวมถึงสัตว์ชนิดต่างๆ และนกอยู่อย่างปลอดภัยในเรือแล้ว พระเจ้าก็ปิดประตูใหญ่ของเรือนั้น

เจ็ดวันผ่านไปฝนก็ยังไม่ตก คุณคิดอย่างไรบ้างเมื่อเจ็ดวันแรกพวกเขาอยู่ในเรือ! ทุกคนในเรือนั้นคงเข้าใจโนอาห์ผิดพลาด พวกเขาทำงานใหญ่นี้ได้สำเร็จรวมถึงการดูแลให้อาหารสัตว์ที่อยู่ในเรือ

แต่ในขณะเดียวกันข้างนอกดวงอาทิตย์ยังคงส่องสว่างจ้า คนอื่นที่อยู่นอกเรือคงหัวเราะเยาะที่โนอาห์เข้าไปอยู่ในเรือพร้อมกับสัตว์ต่างๆ

โนอาห์ก็รออยู่ในเรือด้วยความสงสัย สิ่งที่เขาประกาศไปนั้นเป็นความจริงรีเปลา่ จะมีน้ำท่วมเกิดขึ้นจริงรีเปลา่ เขารู้ว่าสิ่งที่พระเจ้าตรัสนั้นจะเกิดขึ้นจริง แต่ไม่ทราบว่าจะเมื่อไหร่

ทันใดนั้นท้องฟ้าก็มืดครึ้ม มีสายฟ้าแลบ พายุร้องเสียงดังมาก ประชาชนก็ไม่เคยเห็นพายุฝนอย่างนี้มาก่อน พวกเขาเริ่มมีความหวาดกลัว ฝนหาใหญ่ก็ตกลงมาบนพวกเขาอย่างไม่คาดคิดมาก่อน แต่เดี๋ยวก่อน! มีบางสิ่งที่แปลกประหลาดเกิดขึ้นที่ทำให้เขากลัวยิ่งนัก คือน้ำได้พุ่งขึ้นมาจากพื้นดิน พวกเขาได้ยืนอยู่ในน้ำที่ลึกมาก

ประชาชนเหล่านั้นร้องว่า "ก่อนหน้านี้ที่โนอาห์พูดก็ถูกต้องทุกอย่าง เขาต้องการให้พวกเราเชื่อฟังพระเจ้าและเข้าไปในเรือ แต่พวกเราไม่มีแต่หัวเราะเขา" ประชาชนเหล่านั้นก็รีบไปที่เรือ แล้วร้องว่า "โน

อาห์ให้เราเข้าไปในเรือด้วย ให้เราเข้าไปด้วย" แต่ทุกอย่างก็สายเกินไปแล้ว โนอาห์และลูกชายของเขาไม่สามารถเปิดประตูที่พระเจ้าปิดลงได้

ฝนตกทั้งวันทั้งคืนไม่หยุด ฝนตกลงมาเป็นกระแสน้ำที่เชี่ยวกรากท่วมลำธารและแม่น้ำสายต่างๆ น้ำท่วมยิ่งสูงมากขึ้นสูงมากขึ้นแต่ถึงกระนั้นฝนก็ไม่ยอมหยุดตก ประชาชนบ้างก็หนีขึ้นไปบนต้นไม้สูง บ้างก็ขึ้นไปบนภูเขา แต่ก็หนีไม่พ้น น้ำท่วมสูงขึ้นจนกระทั่งทุกสิ่งทุกอย่างและทุกคนที่อยู่นอกเรือนนั้นจมลงในน้ำทั้งหมด

ฝนตกตลอดสี่สิบวันสี่สิบคืน แต่โนอาห์และครอบครัวของเขา รวมทั้งสัตว์ต่างๆ ก็ปลอดภัยอยู่ในเรือ เพราะเขาติดตามพระเจ้าและได้สร้างเรือใหญ่ ในขณะที่นอกเรือนนั้นมีพายุโหมกระหน่ำแต่ภายในนั้นปลอดภัยและไม่มีน้ำเข้าไป พวกเขาได้พักผ่อนในความรักและการเอาใจใส่ของพระเจ้า

ในที่สุดฝนก็หยุดตก โนอาห์ก็เปิดหน้าต่าง เขามองไม่เห็นอะไรนอกจากน้ำ ยังไม่มีใครสามารถออกมาจากเรือได้ในตอนนี้

ในวันหนึ่งโนอาห์ได้ปล่อยนกพิราบออกไป เมื่อมันบินกลับมา มันก็ได้คาบใบไม้สดมาด้วย โนอาห์ก็ยิ้มและพูดว่า "ต้นไม้เริ่มเติบโตขึ้นอีกครั้งหนึ่ง อีกไม่นานพวกเราก็จะสามารถออกจากเรือได้"

พระเจ้าต้องการให้เราใช้ชีวิตที่ดี แต่เราต้องเชื่อฟังและติดตามการทรงนำของพระองค์เหมือนกับที่โนอาห์ได้กระทำ พระเจ้ารู้เสมอว่าอะไรดีที่สุด

คุณสามารถร้องขอให้พระเยซูคริสต์เข้ามาในหัวใจและชีวิตของคุณ ดังนั้นคุณก็สามารถรักและรับใช้พระองค์ได้

พระคัมภีร์ฉบับอ่านเข้าใจง่าย (Thai Easy-to-Read Version) © Bible League International. ใช้โดยได้รับอนุญาต